2025/2197

31.10.2025

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2025/2197 A COMISIEI

din 30 octombrie 2025

privind echivalența cadrului juridic și de supraveghere aplicabil indicilor de referință din Noua Zeelandă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 30 alineatul (2),

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2016/1011 introduce un cadru comun menit să asigure exactitatea și integritatea indicilor utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții din Uniune.

(2) Regulamentul se aplică de la 1 ianuarie 2018, iar administratorii din afara Uniunii au beneficiat de o perioadă de tranziție care permitea utilizarea, în Uniune, a unor indici de referință din țări terțe. Această perioadă de tranziție a fost prelungită de mai multe ori, cel mai recent prin Regulamentul delegat (UE) 2023/2222 al Comisiei ([2]), și anume până la 31 decembrie 2025.

(3) După expirarea perioadei de tranziție, un indice de referință care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2016/1011 sau o combinație a unor astfel de indici de referință furnizați de un administrator situat într-o țară terță poate fi utilizat(ă) în Uniune numai în cazul în care indicele de referință și administratorul sunt înscriși în registrul ținut de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe („ESMA”) în urma adoptării de către Comisie a unei decizii de echivalare, în urma recunoașterii de către ESMA a unui administrator de indici de referință dintr-o țară terță sau în urma aprobării de către administratori autorizați sau înregistrați ai Uniunii a unui indice de referință dintr-o țară terță.

(4) O decizie de echivalare, astfel cum este menționată la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1011, trebuie să ia forma unei decizii de punere în aplicare, în care Comisia afirmă că, în ceea ce privește toți administratorii autorizați într-o țară terță, cadrul juridic și de supraveghere al respectivei țări terțe este echivalent cu cerințele prevăzute în regulamentul respectiv. Atunci când evaluează o astfel de echivalare, Comisia trebuie să ia în considerare dacă practicile de supraveghere și cadrul juridic ale unei țări terțe garantează respectarea principiilor Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO) privind indicii de referință financiari sau, după caz, a principiilor IOSCO privind agențiile de raportare a prețurilor la petrol („PRA”). Mai mult, Comisia trebuie să evalueze dacă aceste cerințe obligatorii fac permanent obiectul, în țara terță respectivă, al unei supravegheri eficace și al unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor.

(5) Indicii de referință precum rata de referință a Băncii Noii Zeelande (*New Zealand Bank Bill Benchmark Rate* – „BKBM”) sunt administrați în Noua Zeelandă și utilizați în Uniune de o serie de entități supravegheate. Datele transmise Comisiei Europene de către Autoritatea pentru Piețele Financiare (*Financial Markets Authority* – „FMA”), care este autoritatea competentă în calitatea sa de autoritate de reglementare a conduitei pe piețele financiare din Noua Zeelandă, precum și de către ESMA confirmă faptul că volumul instrumentelor și al contractelor care utilizează rata BKBM ca referință în Uniune depășește 50 de miliarde EUR, ceea ce conferă acestei rate calificativul de indice de referință de importanță semnificativă în Uniune. Pentru a se asigura că indicii de referință furnizați de un administrator care este autorizat sau înregistrat în Noua Zeelandă, cum ar fi BKBM, pot fi utilizați în Uniune după expirarea perioadei de tranziție la 31 decembrie 2025, Comisia a evaluat regimul indicilor de referință din Noua Zeelandă.

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj.

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2023/2222 al Comisiei din 14 iulie 2023 de prelungire a perioadei de tranziție prevăzute pentru indicii de referință din țările terțe la articolul 51 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L, 2023/2222, 23.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2222/oj).

(6) Cadrul legislativ pentru stabilirea, supravegherea și administrarea indicilor de referință în Noua Zeelandă cuprinde un sistem de acordare a licențelor cu opțiune de participare și conferă FMA competențe de supraveghere a administratorilor de indici de referință financiari („administratori de indici de referință"). Administratorii de indici de referință pot solicita FMA o licență pentru prestarea de servicii de piață în conformitate cu articolul 390 din Legea din 2013 privind conduita piețelor financiare (*Financial Markets Conduct Act* – „Legea privind FMC") și, prin urmare, fac obiectul normelor aplicabile administratorilor și contribuitorilor la astfel de indici, după cum sunt prevăzute în legea respectivă.

(7) În conformitate cu articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1011, cerințele din sistemul juridic al unei țări terțe trebuie să fie echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011. Administratorii de indici de referință care au fost autorizați trebuie să respecte condițiile impuse în licență și o serie de cerințe legislative. Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic pentru administratorii de indici de referință sunt prevăzute în Legea privind FMC, în Legea din 2008 privind furnizorii de servicii financiare (Înregistrare și soluționare a litigiilor) și în Reglementările din 2020 privind furnizorii de servicii financiare (Înregistrare).

(8) FMA ține pe site-ul său web ([3]) o listă a furnizorilor de administratori ai indicilor de referință autorizați, în care sunt specificați indicii de referință financiari pe care fiecare administrator este autorizat să îi furnizeze.

(9) FMA poate acorda o licență pentru prestarea de servicii de piață unui administrator de indici de referință în ceea ce privește unul sau mai mulți indici de referință financiari, iar indicele sau indicii de referință specifici vor fi indicați în licența lor.

(10) După primirea unei cereri de licență, FMA trebuie să acorde o licență în cazul în care este convinsă de aspectele prevăzute la articolul 396 din Legea privind FMC, inclusiv de faptul că solicitantul îndeplinește criteriile de eligibilitate prevăzute în partea 2 din anexa 28 la Regulamentele privind FMC.

(11) Partea 3 din anexa 28 la Regulamentele privind FMC stabilește condiții specifice de acordare a licențelor pentru administratorii de indici de referință autorizați și pentru contribuitorii autorizați, inclusiv condiții de guvernanță și de gestionare, cerințe de externalizare, cerințe privind gestionarea conflictelor de interese, funcții de supraveghere independente, cerințe privind elaborarea indicilor de referință și privind metodologiile, precum și cerințe privind datele de intrare utilizate.

(12) Pe lângă condițiile referitoare la licență prevăzute în Regulamentele privind FMC, administratorii de indici de referință autorizați trebuie, de asemenea, să respecte toate celelalte eventuale condiții impuse în licența lor de către FMA în temeiul articolului 403 din Legea privind FMC. În orice moment după eliberarea licenței, FMA poate impune, modifica, revoca, completa sau înlocui condițiile asociate licenței, în conformitate cu articolul 403 din Legea privind FMC.

(13) Articolul 402 din Legea privind FMC prezintă obligațiile generale ale beneficiarilor de licențe pentru prestarea de servicii de piață, inclusiv ale administratorilor de indici de referință autorizați, care prevăd faptul că acești beneficiari de licențe trebuie să furnizeze numai serviciul de piață la care se referă licența lor, cum ar fi furnizarea unui indice de referință specific sau a unei clase specifice de indici de referință.

(14) În temeiul articolelor 408 și 414 din Legea privind FMC, FMA poate suspenda sau anula o licență în cazul în care beneficiarul licenței a încălcat în mod semnificativ obligația care îi revine în calitate de furnizor de servicii de piață, în cazul în care a avut loc o schimbare semnificativă a situației sale, de exemplu dacă nu mai îndeplinește criteriile de eligibilitate prevăzute în partea 2 din anexa 28 la Regulamentele privind FMC, în cazul în care informațiile furnizate în cererea sa de licență sau în cererea de modificare a licenței sunt în mod evident false sau înșelătoare ori în cazul în care beneficiarul licenței nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 396 din Legea privind FMC.

(15) În conformitate cu articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1011, cerințele din sistemul juridic al unei țări terțe trebuie să facă permanent obiectul unei supravegheri eficace și al unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor. Administratorii de indici de referință care au fost autorizați de către FMA fac obiectul unei supravegheri continue din partea FMA. Articolul 9 din Legea din 2011 privind Autoritatea pentru Piețele Financiare (*Financial Markets Authority Act*) („Legea privind FMA") prevede că FMA este responsabilă cu monitorizarea și asigurarea respectării Legii privind FMC și a Regulamentelor privind FMC. FMA efectuează o supraveghere continuă a administratorilor de indici de referință autorizați și poate evalua în mod specific dacă aceștia își respectă obligațiile care le revin în calitate de beneficiari ai unor licențe.

([3]) https://www.fma.govt.nz/business/licensed.

(16) Conform punctelor 26 și 27 din anexa 28 la Regulamentele privind FMC, un administrator de indici de referință autorizat trebuie să creeze și să păstreze evidențe care să îi permită beneficiarului unei licențe să demonstreze că respectă obligațiile care îi revin, inerente licenței, și să comunice aceste evidențe FMA de îndată ce primește o notificare scrisă în acest sens din partea FMA. Articolele 25-28 din Legea privind FMA conferă, de asemenea, FMA competența de a colecta informații cu scopul de a-i permite să verifice dacă beneficiarii de licențe respectă dispozițiile prevăzute în Legea privind FMC. Aceste dispoziții permit FMA să le transmită administratorilor de indici de referință notificări prin care să le solicite să furnizeze, să prezinte sau să reproducă orice informație specificată în notificare sau să se prezinte în fața FMA pentru a oferi evidențele solicitate.

(17) Articolul 29 din Legea privind FMA conferă, de asemenea, FMA competența de a intra în locuri, vehicule sau altele și de a efectua căutări pentru a stabili dacă un administrator de indici de referință sau un contribuitor la un astfel de indice s-a comportat în trecut sau se comportă în prezent într-un mod care încalcă sau ar putea încălca vreo dispoziție a legislației privind piețele financiare, din care face parte și Legea privind FMC.

(18) Articolul 30 din Legea privind FMA conferă FMA competența de a face schimb de informații cu orice agenție de aplicare a legii sau de reglementare ori cu o autoritate de reglementare din străinătate pentru a partaja orice informație sau copie a unui document pe care FMA o deține în legătură cu funcțiile, competențele sau sarcinile sale. FMA poate partaja aceste informații sau copii ale unui document cu autoritatea de reglementare din străinătate în cazul în care consideră că acestea ar putea ajuta autoritatea respectivă să își îndeplinească funcțiile, competențele sau sarcinile în temeiul legislației străine și în cazul în care FMA este convinsă că sunt instituite sau vor fi instituite măsuri de protecție adecvate pentru a menține confidențialitatea informațiilor respective.

(19) Articolul 412 din Legea privind FMC impune beneficiarilor de licențe pentru prestarea de servicii de piață, printre care se numără și administratorii de indici de referință autorizați, să instituie metode eficace de monitorizare a respectării obligațiilor care le revin în calitate de beneficiari de licențe, precum și metode de identificare a unor eventuale modificări semnificative ale circumstanțelor. Dacă beneficiarul unei licențe pentru prestarea de servicii de piață consideră că a încălcat sau este probabil să încalce în mod grav o obligație aferentă licenței sale sau consideră că s-a produs, este posibil să se fi produs sau este probabil că se va produce o modificare substanțială a circumstanțelor referitoare la licența sa, acesta trebuie să trimită cât mai curând posibil un raport către FMA cu privire la astfel de încălcări sau modificări substanțiale.

(20) Articolul 406 din Legea privind FMC stabilește consecințele încălcării de către un administrator de indici de referință autorizat a unei condiții aferente licenței sale. În cazul în care s-a produs o astfel de încălcare, FMA poate exercita competențele prevăzute în partea 6 subpartea 3 din Legea privind FMC, care stabilește competențele generale ale FMA în materie de monitorizare și asigurare a respectării licențelor. În temeiul articolului 414 din Legea privind FMC, printre aceste competențe se numără: adresarea unei avertizări publice beneficiarului licenței; solicitarea ca beneficiarul licenței să prezinte FMA un plan de acțiune în care să precizeze ce anume prevede să facă pentru a remedia sau pentru a evita încălcarea obligației care îi revine sau pentru a evita încălcarea ulterioară a condiției aferente licenței; adresarea unei instrucțiuni beneficiarului licenței de a remedia sau de a evita încălcarea obligației aferente licenței sale sau de a evita orice încălcare ulterioară a condiției aferente licenței, precum și suspendarea sau retragerea licenței.

(21) În temeiul articolului 419 din Legea privind FMC, în cazul în care beneficiarul unei licențe nu prezintă un plan de acțiune sau în cazul în care planul de acțiune este respins de FMA ori dacă FMA află că planul de acțiune nu a fost respectat, FMA poate suspenda sau retrage licența acestuia sau își poate exercita celelalte competențe prevăzute la articolul 414 din Legea privind FMC.

(22) O persoană care, fără a avea un motiv întemeiat, nu respectă o instrucțiune din partea FMA comite o infracțiune în temeiul articolului 421 din Legea privind FMC și este pasibilă de o amendă care se poate ridica până la 300 000 NZD. FMA poate, de asemenea, să adreseze o avertizare publică beneficiarului licenței sau să suspende ori să retragă licența acestuia.

(23) În cazul în care o persoană nu respectă o instrucțiune, FMA poate sesiza instanța, în temeiul articolului 480 din Legea privind FMC, pentru a obține un ordin de încetare, prin care să îi interzică beneficiarului unei licențe să aibă un comportament care constituie sau ar putea constitui o încălcare a unei obligații în calitate de beneficiar al licenței sau care ar participa la o asemenea încălcare. FMA poate, de asemenea, să solicite instanței să emită un ordin prin care să impună unei persoane să respecte una dintre obligațiile sale în calitate de beneficiar al licenței.

(24) FMA poate emite ordine de conformare în temeiul articolului 468 din Legea privind FMC în cazul în care FMA este convinsă că, prin comportamentul său, o persoană a încălcat sau este susceptibilă de a încălca o dispoziție privind serviciile prevăzută în partea 6. Articolul 449 din Legea privind FMC stabilește dispozițiile care sunt „dispoziții privind serviciile prevăzute în partea 6”. Articolul 198 din Regulamentele privind FMC stabilește dispozițiile din regulamentele respective care sunt dispoziții privind serviciile prevăzute în partea 6, iar articolul 198 alineatul (2) stabilește dispozițiile privind serviciile prevăzute în partea 6 care se aplică în mod specific administratorilor de indici de referință autorizați. Articolul 469 din Legea privind FMC prevede că aceste ordine pot impune persoanei să respecte dispozițiile privind serviciile prevăzute în partea 6, pot stipula orice măsuri rezonabile pe care persoana trebuie să le ia pentru a se conforma dispoziției în cauză sau pot solicita persoanei să raporteze FMA cu privire la modul și la momentul în care ordinul de conformare a fost sau va fi pus în aplicare.

(25) Partea 2 din Legea privind FMC stabilește, de asemenea, obligațiile generale de „corectitudine” care se aplică administratorilor de indici de referință autorizați. Aceste obligații includ interdicții privind comportamentul înșelător și de natură să inducă în eroare, declarațiile false sau înșelătoare și declarațiile nefondate. Aceste dispoziții permit FMA să ia măsuri împotriva acțiunilor de manipulare a pieței cu privire la indicii de referință, întreprinse de participanții la piață pe baza unor tranzacții (tranzacții care au sau pot avea ca efect inducerea în eroare a pieței). Articolul 468 din Legea privind FMC permite, de asemenea, emiterea unor ordine de conformare în legătură cu anumite dispoziții prevăzute în partea 2 din Legea privind FMC.

(26) O încălcare a diferitelor dispoziții privind serviciile prevăzute în partea 6 și specificate la articolul 449 alineatul (3) din Legea privind FMC poate atrage răspunderea civilă, inclusiv o sancțiune pecuniară care nu depășește cea mai mare valoare a contraprestației pentru tranzacția relevantă, de trei ori valoarea câștigului realizat sau a pierderii evitate și 1 milion NZD pentru o persoană fizică sau 5 milioane NZD în toate celelalte cazuri. Răspunderea civilă, inclusiv sancțiunea pecuniară, poate apărea și în cazul în care se constată în mod eronat că o persoană deține o licență pentru prestarea unor servicii de piață (inclusiv o licență de administrator de indici de referință).

(27) Încălcarea diferitelor dispoziții privind serviciile prevăzute în partea 6 și specificate la articolul 449 alineatul (4) din Legea privind FMC poate atrage răspunderea civilă, inclusiv o sancțiune pecuniară care nu depășește 200 000 NZD pentru o persoană fizică sau 600 000 NZD în toate celelalte cazuri. Aceasta include încălcarea următoarelor dispoziții privind serviciile prevăzute în partea 6 (relevante pentru administratorii de indici de referință autorizați): articolele 448C, 448D și 448G din Legea privind FMC (instrucțiuni adresate unui contribuitor la un indice de referință sau unui administrator al unui indice de referință financiar), precum și condițiile impuse unui administrator de indici de referință autorizat care sunt specificate la articolul 198 alineatul (2) din Regulamentele privind FMC.

(28) Partea 8 subpartea 3 din Legea privind FMC stabilește competențele conexe ale instanței de a impune sancțiuni pecuniare împotriva unei persoane la cererea FMA și de a emite ordine de compensare pentru încălcarea dispozițiilor privind răspunderea civilă din Legea privind FMC (printre care se numără și dispozițiile privind serviciile prevăzute în partea 6). FMA poate, de asemenea, să solicite instanței să emită „ordine de interzicere” în temeiul articolului 517 din Legea privind FMC. Aceste ordine pot interzice unei persoane să acționeze în calitate de administrator sau promotor al unei entități sau să participe în vreun fel la gestionarea acesteia, inclusiv în calitate de administrator de indici de referință.

(29) Articolul 46 din Legea privind FMA permite FMA să accepte angajamente executorii din partea administratorilor de indici de referință autorizați care nu și-au respectat cerințele de reglementare. În temeiul articolului 47 din Legea privind FMA, în cazul în care FMA consideră că o persoană care și-a asumat un angajament în temeiul articolului 46 a încălcat un termen al angajamentului respectiv, FMA poate solicita instanței să emită un ordin, inclusiv pentru executarea angajamentului respectiv.

(30) Articolul 448D din Legea privind FMC permite FMA să îi solicite unui administrator de indici de referință autorizat să continue să producă sau să exploateze un indice de referință într-un anumit mod, în cazul în care consideră că este necesar sau de dorit să se promoveze oricare dintre scopurile menționate la articolul 448B din Legea privind FMC. Articolul 448C din Legea privind FMC permite FMA să îi solicite unui contribuitor la un indice de referință să furnizeze informații sau date unui beneficiar al unei licențe sau unei alte entități, în cazul în care furnizarea acestor informații sau date este necesară sau de dorit pentru producerea sau exploatarea indicelui de referință financiar specificat într-o licență.

(31) Prin urmare, Comisia concluzionează că cerințele obligatorii cu privire la administratorii care au optat pentru regimul de acordare a licențelor în temeiul Legii privind conduita piețelor financiare fac permanent obiectul unei supravegheri eficace și al unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor. Pe baza normelor și a procedurilor de supraveghere prevăzute în Legea privind FMC și în Legea privind FMA, Comisia a evaluat normele aplicabile administratorilor de indici de referință autorizați din Noua Zeelandă și concluzionează că acel regim este echivalent cu regimul din Uniune.

(32) Administratorii de indici de referință din Uniune nu trebuie să obțină o licență pentru ca indicii lor de referință să fie utilizați în Noua Zeelandă, dar pot solicita, în mod voluntar, să li se acorde o licență în Noua Zeelandă.

(33) Prezenta decizie ar trebui să fie completată de acorduri de cooperare pentru a se asigura schimbul eficace de informații între ESMA și FMA și coordonarea activităților de supraveghere ale celor două entități.

(34) Prezenta decizie se bazează pe evaluarea cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile indicilor de referință din Noua Zeelandă la momentul adoptării sale. Comisia va continua să monitorizeze periodic evoluțiile pieței, evoluția cadrului juridic și de supraveghere privind indicii de referință și eficacitatea cooperării în materie de supraveghere din punctul de vedere al monitorizării și al asigurării respectării acestor cerințe pentru a garanta îndeplinirea continuă a cerințelor pe baza cărora a fost adoptată prezenta decizie.

(35) Prezenta decizie nu aduce atingere competenței Comisiei de a efectua în orice moment o revizuire specifică, în cazul în care evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a prezentei decizii.

(36) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1011, cadrul juridic și de supraveghere din Noua Zeelandă aplicabil indicilor de referință financiari al căror administrator a fost autorizat de către Autoritatea pentru Piețele Financiare în Noua Zeelandă în conformitate cu Legea privind conduita piețelor financiare din 2013 este considerat ca fiind echivalent cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011 și ca făcând permanent obiectul unei supravegheri eficace și al unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 30 octombrie 2025.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN